

РЕШЕНИЕ

№ 7142

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9870** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена от адвокат – пълномощник на Ю. Х. Б. касационна жалба, срещу решение от 14.07.2021 г., постановено по НАХД № 8708/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 108 състав, с което е потвърдено издаденото от директора на Териториална дирекция „Югозападна“ на Агенция „Митници“ наказателно постановление № 327/2020 г., с което на касатора на основание чл. 124, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 112а, ал. 4 от с.з., като на същото основание е отнета в полза на държавата стоката, предмет на нарушението – 6200 къса цигари от различни марки.

В жалбата е изложено становище за неправилност на въззивното решение. Поддържа се, че същото е постановено в противоречие със събраните доказателства. По същество изложените оплаквания са идентични и преповтарят направените от процесуалния представител на касатора такива в писменото становище вх. № 22783/05.07.2021 г., дадено в хода на въззивното производство. Иска се отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – Директор на Териториална дирекция „Югозападна“ при Агенция „Митници“ , представляван от юрисконсулт, оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 05.10.2020 г. касаторът е бил в [населено място], на летище С., Терминал 1, като щял да пътува за Л., Великобритания. В куфара си пренасял 6 200 къса цигари, пакетирани в 310 кутии, 31 стека, облепени с български бандерол, от марките “P. aqua blue 100s“, „P. aqua blue“ и „D. G.“. При проверка на багажа му на рентген било установено количество цигари, при което инспектор в МП-Летище С.-пътници отворила куфара му, установила наличието на цигарите, иззела ги и ги описала. Същата преценила, че касаторът ги пренася с търговска цел и приела, че е извършил нарушение на чл. 112, ал. 4 ЗАДС, за което бил съставен АУАН № 343/05.10.2020 г. Същият ден касаторът подал до директора на ТД „Югозападна“ заявление, че желае да сключи споразумение за прекратяване на административнонаказателното производство. Бил изготвен проект на споразумение и митнически служител опитал да се свърже с касатора, но без успех. Въз основа на така съставения акт и предвид неуспешното свързване с касатора във връзка с изготвения проект на споразумение, било издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди наказателното постановление решаващият състав на СРС е приел, че АУАН е в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Не са констатирани съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. АУАН и НП са съставени от компетентни органи, а нарушението е описано ясно и точно с всички съставомерни признаци. Съдът е приел, че споразумението не е станало факт поради незаинтересованост от страна на наказаното лице. Районният съд е анализирал относимата правна уредба и я е приложил по отношение на установените факти, по които няма спор между страните. Направено е заключение за материална и процесуална законосъобразност на процесното наказателно постановление и с решението си съдът го е потвърдил.

Касационният съд споделя мотивите на въззивния и преценява като неоснователни касационните доводи.

Съгласно чл. 112а, ал. 4 ЗАДС физическо лице, което изпраща, пренася или превозва за друга държава членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в количества с търговски характер, се наказва с глоба в размер от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - с глоба в размер от 3000 до 6000 лв. За количества с търговски характер се считат количествата, надвишаващи равнищата, посочени в правилника за прилагане на закона.

Разпоредбата на чл. 4в, ал. 1, б. „а“ ППЗАДС предвижда, че закупените тютюневи изделия в друга държава членка от физически лица за лични нужди, които се освобождават от акциз, могат да бъдат в количества не по-големи от 800 броя. В случая този брой е многократно надвишен, поради което правилен и законосъобразен

е извода за търговски характер на пренасянето.

Правилен е извода на СРС за безспорна установеност на нарушението, а размерът на глобата е съобразен с изискването на чл. 112а, ал. 4 ЗАДС.

Неоснователно е възражението липса на фактически и правни основания в наказателното постановление. Посочени са всички съставомерни признаци на нарушението, както и съответната правна квалификация.

Неоснователно е възражението, че наказващият орган не е следвало да издава НП при подадено заявление за сключване на споразумение. Съгласно чл. 107з, ал. 1 ЗАДС до издаване на наказателното постановление, но не по-късно от 30 дни от предявяването на акта за установяване на нарушение по този закон, между административнонаказващия орган и нарушителя може да бъде постигнато споразумение за прекратяване на административнонаказателното производство, освен ако деянието съставлява престъпление. Нормата предвижда правна възможност за приключване на административнонаказателното производство без издаване на наказателно постановление, като със споразумението се решават въпросите, има ли извършено деяние, извършено ли е то от нарушителя и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието нарушение на акцизното законодателство, какъв да бъде видът и размерът на наказанието, както и отнемат ли се в полза на държавата стоките - предмет на нарушението, както и преносните, превозните и други средства и съоръжения, послужили и използвани за извършване на нарушение по този закон, или те се заплащат в размер не по-малко от 40 на сто от пазарната им цена. Според ал. 11 на същата разпоредба споразумението за прекратяване на административнонаказателното производство влиза в сила от датата на одобряването му. Споразумението има последиците на влязло в сила наказателно постановление и подлежи на принудително изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. От цитираните разпоредби е видно, че споразумението е правна възможност, а не задължение на наказващия орган. За да бъде постигнато то и съответно одобрено по реда на ал. 6, следва да са решени въпросите по ал. 3, за които да е постигнато съгласуване на волята на митническия орган и на наказаното лице. В случая лицето не е отговаряло на телефона си, не е проявило необходимата добросъвестност, поради което е било невъзможно подписването на споразумението. Недопустимо е приложението на наказанието да бъде поставено в зависимост от волята на наказаното лице дали и кога да се яви и дали въобще да подпише споразумението, инициатива за сключването на което е проявило именно то. След като по недвусмислен начин, чрез незаинтересоваността си, лицето е показало, че няма интерес да сключи поисканото споразумение, то за органа издаването на наказателно постановление е задължително. Наказаното лице не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение, поради което издаването на НП е напълно съответно на материалния и процесуалния закон, както и на целта на закона.

Въззивният съд е изложил подробни аргументи защо приема, че процесното нарушение не е маловажно, като касационният съд споделя тези мотиви и намира за ненужно да ги повтаря.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението, предмет на съдебен контрол, не страда от твърдените с жалбата пороци. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН,

вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.07.2021 г., постановено по НАХД № 8708/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 108 състав.

ОСЪЖДА Ю. Х. Б. да заплати по сметка на Агенция „Митници“ сума в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.